

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

23'  
ΔΗΜΗΤΡΙΑ  
ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ  
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2002

2002  
25 Οκτωβρίου

13' x.o.e.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ



**ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.**

Μίκης Μιχαηλίδης

**ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.**

Κάρολος Τρικολίδης

**ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

**Πρόεδρος**

Κωνσταντίνος Πατσαλίδης

**Αντιπρόεδρος**

Άρης Μπαζμαδέλης

**Μέλη**

Δημήτρης Πάτρας

Γιώργος Πολίτης

Δημήτρης Χανδράκης

**ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ  
ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.)**

**Πρόεδρος**

Κωνσταντίνος Γιακουμής

**Αντιπρόεδρος**

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

**Μέλη**

Κωνσταντίνος Ζέρβας

Μαρία Τούρτα

Ιφιγένεια Παραστατίδου





ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

25 Οκτωβρίου 2002

**Emir Saul** διευθυντής ορχήστρας

**Rafael Gintoli** βιολί





Κ.Ο.Θ.

Η **Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.)** ιδρύθηκε το 1959 από το Σόλωνα Μιχαηλίδη, με τον τίτλο "Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος". Αρχικά αποτέλεσε τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, αριθμώντας πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, χάρη στις προσπάθειες του ιδρυτή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική "σκυτάλη" της: πρώτος ο Σόλων Μιχαηλίδης και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης και ο Λεωνίδας Καβάκος. Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτής διευθυντής της είναι ο Μίκης Μιχαηλίδης.

Από την αρχή της καλλιτεχνικής της διαδρομής η Κ.Ο.Θ. συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ου αιώνα, με στόχο πάντοτε την ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού συνολικά και πέρα από τα όρια του κλασικού. Πρωταρχικός στόχος της είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης και η προώθηση νέων ταλέντων. Πολλές ήταν, επίσης, οι πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις που πραγματοποίησε.

Διάσημοι Έλληνες και ξένοι αρχιμουσικοί, καθώς και σολίστες διεθνούς ακτινοβολίας (Α. Khatchaturian, Οδ. Δημητριάδης, Μ. Rostropovich, Ν. Gutman, Μ. Maisky, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, Ρ. Badura-Skoda, Λ. Kogan, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spivakov και άλλοι) έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί ετησίως μεγάλο αριθμό συναυλιών και έχει εμφανισθεί επανειλημμένα στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της Ελλάδας (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φεστιβάλ Φιλίππων) όσο και του εξωτερικού (Διεθνές Φεστιβάλ "Κύπρια"-Κύπρος, International Festival "Zino Francescatti"-Μασσαλία, Φεστιβάλ Eclectic, Βαλένθια κ.ά.).

Έχει, επίσης, εμφανισθεί στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμμετείχε στη συναυλία εγκαινίων του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, όπου και πραγματοποιεί πλέον τις συναυλίες της.



## Μίκης Μιχαηλίδης

Γεννήθηκε στη Λευκωσία της Κύπρου το 1949. Άρχισε τις μουσικές του σπουδές στο βιολί και στα θεωρητικά στην Ελληνική Μουσική Ακαδημία της Λευκωσίας (1959-1968) και συνέχισε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, με δάσκαλο στο βιολί τον Κοσμά Γαλιλαία και στα ανώτερα θεωρητικά το δείο του, Σόλωνα Μιχαηλίδη. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην Ανώτατη Σχολή Μουσικής της Βιέννης. Παρακολούθησε σεμινάρια παλιάς μουσικής στο Βέλγιο και στη Νίκαια κοντά στον Leonid Kogan και στον A. Loewengut, καθώς και μαθήματα διεύθυνσης συνόλου και βιολιού στο Κονσερβατόριο της Βιέννης. Είναι απόφοιτος του Royal School of Music του Λονδίνου, με δίπλωμα εκτελεστού βιολιού.

Ξεκίνησε τις πρώτες του εμφανίσεις στην τηλεόραση και στο ραδιόφωνο της Κύπρου σε ηλικία μόλις 12 ετών. Υπήρξε μέλος του Τρίο Λευκωσίας και της Ορχήστρας της Ραδιοφωνίας (CBC), της οποίας ήταν και σολίστ. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του στην Αυστρία ήταν μέλος της Ορχήστρας Δωματίου "Cappella Academica" (1973-78), με συναυλίες και ηχογραφήσεις σε όλη την Ευρώπη. Υπήρξε, επίσης, μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας του Durban στη Ν. Αφρική, μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας Tonkünstler της Βιέννης (1976-1981), ιδρυτής και μέλος του TRIO METAMORFON με συναυλίες, ηχογραφήσεις και τηλεοπτικές εμφανίσεις στην Ευρώπη (1979-81), μέλος του συγκροτήματος παλιάς μουσικής "Clemencis Consort", με το οποίο περιόδευσε σε Ευρώπη και Αμερική (1971-1985).

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα δίδαξε βιολί και ορχήστρα στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης (1981-1985) και στο Δημοτικό Ωδείο Κατερίνης (1981-1991). Υπήρξε διευθυντής των μουσικών σεμιναρίων "ΒΕΡΤΙΣΚΟΣ", μαέστρος της Ορχήστρας Νέων Β. Ελλάδος, της Ορχήστρας "Pro Musica" Θεσσαλονίκης και μέλος του συγκροτήματος "Αυλέχορδον".

Έδωσε ιδιαίτερο βάρος στους Έλληνες συνθέτες και στους νέους εκτελεστές. Κάθε χρόνο οι μαθητές του κατακτούν βραβεία και χρυσά μετάλλια σε πανελλήνιους και τοπικούς διαγωνισμούς. Έχει χράγει δύο βιβλία: το "Μαθαίνω Βιολί" για μικρούς βιολιστές και τα "Απλά Παιδαγωγικά" για έγχορδα. Ανέβασε πρώτος παιδική όπερα και παιδικό μιούζικαλ στην Ελλάδα (στο Βασιλικό Θέατρο), καθώς και παιδικό μουσικό θέατρο (στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος). Τόσο σαν βιολιστής όσο και σαν μαέστρος έκανε πολλές παγκόσμιες και πανελλήνιες πρώτες εκτελέσεις.

Είναι Α' Κορυφαίος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, ενώ διδάσκει βιολί, ορχήστρα και μουσική δωματίου στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης από το 1985. Επί πολλά χρόνια είναι μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και από το Μάρτιο του 2001 είναι Αναπληρωτής Διευθυντής της Κ.Ο.Θ.





25 Οκτωβρίου 2002

Μ.Μ.Θ. - 21:00

**Emir Saul** διευθυντής ορχήστρας

**Rafael Gintoli** βιολί

**A. Copland** *Fanfare for a common man* ⓘ ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 3,5'

**A.Terzian** *Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα* ⓘ ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 31'

I. Allegro, II. Lento: Tema con Variazioni, III. Andante Allegro

**J. Brahms** *Συμφωνία αρ.2, σε ρε μείζονα, έργο 73* ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 43'

I. Allegro non troppo, II. Adagio non troppo, III. Allegretto grazioso, quasi andantino, IV. Allegro con spirito



## Emir Saul

Ο Emir Saul γεννήθηκε στο Μπουένος Άιρες το 1956. Σπούδασε βιολί και τραγούδι στο Ωδείο "Gilardo Gilardi" και συνέχισε τις σπουδές σύνθεσης και διεύθυνσης ορχήστρας στο Εθνικό Πανεπιστήμιο της La Plata, απ' όπου και αποφοίτησε με τιμητική υποτροφία.

Ξεκίνησε την καριέρα του ως αρχιμουσικός το 1979, ιδρύοντας το μουσικό σύνολο "La Plata", το οποίο διηύθυνε μέχρι το 1983. Την ίδια χρονιά συγκρότησε ορχήστρα στη Σχολή Τεχνών, όπου επίσης δίδαξε διεύθυνση ορχήστρας.

Το 1984 έγινε μόνιμος μαέστρος των ορχηστρών της Tucuman και του Εθνικού Πανεπιστημίου της Αργεντινής. Το 1985 ίδρυσε την Ορχήστρα Νέων στο ίδιο Πανεπιστήμιο, στην Tucuman, την οποία διηύθυνε μέχρι τον Μάρτιο του 1990.

Έκανε το ντεμπούτο του ως συνθέτης (1983-84) και κατόπιν ως μαέστρος (1985) στο θέατρο Colón του Μπουένος Άιρες. Έκτοτε ξεκίνησε διεθνή καριέρα διευθύνοντας στις ΗΠΑ, στην Αγγλία, στην Ολλανδία, στο Βέλγιο, στην Ισπανία, στη Ν. Κορέα, στην Ελλάδα, στην Πορτογαλία και στην Ιταλία. Η Βασιλική Φιλαρμονική του Λονδίνου, η Ορχήστρα του Θεάτρου Colón, η Φιλαρμονική του Μπουένος Άιρες, η Ορχήστρα Haydn (Bolzano, Ιταλία), η Συμφωνική Sheboygan (Η.Π.Α.), η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, καθώς και πολλές Ορχήστρες Δωματίου είναι μερικές μόνο από τις ορχήστρες που έχει διευθύνει.

Το ρεπερτόριό του εκτείνεται σε περισσότερα από 150 έργα, από τη συμφωνική μουσική ως την όπερα και το μπαλέτο, συμπεριλαμβάνοντας τις εννέα συμφωνίες του Μπετόβεν, τα *Κάρμιντα Μπουράνα*, τις όπερες *Άιντα*, *Ναμπούκο*, *Τραβιάτα*, *Τροβατόρε*, *Κουρέας της Σεβίλλης*, *Δον Κιχώτης*, *Κάρμεν* κ.ά. Το 1994 διηύθυνε την πρώτη παρουσίαση της όπερας του Ροσσίνι *Σταχτοπούτα* στην Όπερα του Κέντρου Τεχνών της Σεούλ.

Ωστόσο, ο Σαούλ έχει διακριθεί και ως συνθέτης. Έργα του έχουν παρουσιαστεί από πολλές ορχήστρες. Αξίζει να αναφερθούν η *Μικρή Συμφωνία* (πρώτο βραβείο ιδρύματος "La Plata"), τα *Παιχνίδια και Φούγκες*, το *Ντουέτο έργο 5*, οι *Παραλλαγές για βιολί και πιάνο*, καθώς και τα *Τρία τραγούδια του θανάτου που προσπέρασε*.

Για χρόνια υπήρξε καλλιτεχνικός διευθυντής του "Operama", λυρικού συνόλου με το οποίο εμφανίστηκε σε ευρωπαϊκές πόλεις. Ζει στη Βερόνα, όπου διευθύνει το Ορχηστρικό Στούντιο Scaligero. Είναι, επίσης, καθηγητής στο Ινστιτούτο Μουσικής "Verdi" της Ραβέννα.

Στις 2 Ιανουαρίου 2000 διηύθυνε την εναρκτήρια συναυλία των εκκαινίων του Μεχάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Από το Σεπτέμβριο του 2001 είναι Ειδικός Προσκεκλημένος Μαέστρος της Όπερας της Τιμισοάρα (Ρουμανία), όπου και κάνει μια σειρά ηχογραφήσεων σε CD και DVD.

Το κοινό και οι κριτικοί υποδέχονται με ενθουσιασμό τον Εμίρ Σαούλ είτε εμφανίζεται ως μαέστρος είτε ως συνθέτης.





# Rafael Gintoli

Βιολονίστας



Ο Αργεντίνος βιολονίστας Rafael Gintoli σπούδασε στο Δημοτικό Ωδείο του Μπουένος Άιρες, με καθηγητές τους Emilio Pelaia, Humberto Carfi και Szymisia Bajour. Το 1968 απέσπασε το μουσικό βραβείο της πόλης του Μπουένος Άιρες και το 1972 έγινε υπότροφος του Mozarteum της Αργεντινής και του Υπουργείου Παιδείας και Επιστημών της Χάγης για να σπουδάσει στην Ολλανδία.

Ήδη από τα δεκαέξι του χρόνια ξεκίνησε σολιστική καριέρα με τις πιο σημαντικές ορχήστρες της πατρίδας του, της Νότιας Αμερικής και της Ευρώπης. Ανάμεσά τους, η Συμφωνική του Σάο Πάολο (Βραζιλία), η Neue Werk του Αμβούργου (Γερμανία), η Ορχήστρα της Ραδιοτηλεόρασης της Κρακοβίας, η Camerata Bariloche (Αργεντινή), η Ορχήστρα Δωματίου της Φεράρα (Ιταλία), το Teatro Massimo του Παλέρμο, το Teatro La Fenice της Βενετίας, η Ορχήστρα Haydn του Bolzano, το Colón Theatre του Μπουένος Άιρες, η Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα του Ρέικιαβικ (Ισλανδία), η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βρέμης (Γερμανίας). Επίσης, εμφανίστηκε σε πολλά γνωστά ιταλικά φεστιβάλ στις πόλεις Fermo, Pisa, Lecce, Udine και Salerno.

Πραγματοποίησε περιοδείες τόσο ως σολίστ όσο και ως μέλος του τρίο *Buenos Aires* στις Η.Π.Α. (Νέα Ορλεάνη, Ουάσινγκτον, Λος Άντζελες, Νέα Υόρκη) και στην Ευρώπη (Σόφια, Κίεβο, Παρίσι, Μιλάνο και Ρώμη).

Έκανε ηχογραφήσεις για την ιταλική ραδιοφωνία και τηλεόραση (R.A.I.), τη Ραδιοφωνία του Μάαστριχτ (Ολλανδία) και το δίκτυο TV Globo της Βραζιλίας.

Ο Rafael Gintoli υπήρξε εξάρχων βιολονίστας στο Teatro Massimo του Παλέρμο, στο Teatro La Fenice της Βενετίας, στην Ορχήστρα Haydn του Bolzano και στη Sinfonietta της Ρώμης. Έχει δώσει σεμινάρια βιολιού στη Φιλαρμονική Ομοσπονδία του Trento, στην Ακαδημία Νέων Σολιστών της Ρώμης και στο Διεθνές Φεστιβάλ του Βίλβαο. Δίδαξε, επίσης, βιολί και μουσική δωματίου στα πανεπιστήμια της Κόρδοβα και της Λα Πλάτα (Αργεντινή).

Τα τελευταία χρόνια πραγματοποίησε σειρά εμφανίσεων με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λουξεμβούργου, την Κρατική Ορχήστρα της Τουρκίας, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Bogota (Κολομβία), την Κρατική Ορχήστρα της Ιρλανδίας και την Κρατική Ορχήστρα του Μπουένος Άιρες.

Το 1998 έκανε ηχογραφήσεις για την εταιρία Dom Disques (Γαλλία), καθώς και με τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ζυρίχης, σε δίσκο που κυκλοφόρησε την επόμενη χρονιά. Το 1999 ο Rafael Gintoli ερμήνευσε το *Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα* της Alicia Terzian στο Teatro Colón, με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Μπουένος Άιρες και μαέστρο τον Jorge Rotter.



Το 1999 απέσπασε τον τίτλο του "καλύτερου μουσικού της χρονιάς" από την Ένωση Μουσικοκριτικών της Αργεντινής. Το 2000 προσκλήθηκε από το Δημοτικό Θέατρο του Κάλιαρι (Σαρδηνία) για να συμπράξει ως σολίστ και μαέστρος. Πραγματοποίησε, επίσης, δεκαεννέα περιοδείες - ως σολίστ και ως μαέστρος - με τη Sinfonietta του Λυρικού Θεάτρου του Κάλιαρι. Την ίδια χρονιά συνεργάστηκε και με τη Συμφωνική Ορχήστρα Simon Bolívar του Καράκας (Βενεζουέλα).

Το 2001 ερμήνευσε το *Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα* της Alicia Terzian με την Ορχήστρα Kaoshiung της Ταϊβάν. Το 2002 έδωσε συναυλίες στο Konzerthaus της Λουκέρνης (Ελβετία), όπου καλλιτεχνικός διευθυντής είναι ο Pedro Ignacio Calderón. Παράλληλα, δίδαξε σε σεμινάρια τεχνικής βιολιού στην Ανώτατη Μουσική Σχολή της Λουκέρνης.

Τα προσεχή του σχέδια για το 2003 περιλαμβάνουν συναυλίες στην Academia "I Filarmonici" της Βερόνα και εμφανίσεις στην Αίθουσα Verdi στο Μιλάνο, με τη συνοδεία της Ορχήστρας Guido Cantelli.

Ο Rafael Gintoli πραγματοποιεί τις εμφανίσεις του ανά τον κόσμο υπό την αιγίδα της Γραμματείας Τουρισμού της Αργεντινής



AARON  
COPLAND  
(1900-1990)

FANFARE  
FOR THE COMMON MAN



Ο Αμερικανός συνθέτης Άaron Κόπλαντ, γιος Ρωσοεβραίων προσφύγων, γεννήθηκε το 1900 στο Μπρούκλιν. Αποφάσισε σε ηλικία δεκαπέντε ετών να γίνει συνθέτης κι έτσι πήγε στα 21 του χρόνια στο Παρίσι. Ήταν για τέσσερα χρόνια μαθητής ο πρώτος Αμερικανός της Νάντια Μπουλανζέ, αλλά γύρισε το 1924 στην πατρίδα του, για να γίνει «ένας χαρακτηριστικά Αμερικανός συνθέτης». Έτσι, στο *Κοντσέρτο για πιάνο* (1926) χρησιμοποίησε στοιχεία της τζαζ και πλησίασε μ' αυτό τον τρόπο τους σκοπούς του Γκέρσουιν από άλλη σκοπιά. Παράλληλα, υποστήριξε άλλους συνθέτες και προώθησε μεταξύ 1928 και 1931 μια σειρά συναυλιών για νέα μουσική στη Νέα Υόρκη.

Στη συνέχεια, ο Κόπλαντ στράφηκε περισσότερο σε εθνικό μουσικό υλικό, ακόμη και της Νότιας Αμερικής. Έτσι δημιουργήθηκαν τα έργα, επί το πλείστον μπαλέτα: *El salon Mexico*, *Billy the Kid*, *Rodeo* και *Appalachian Spring*. Το βασικό υλικό είναι λαϊκά τραγούδια και χοροί, καθώς και θρησκευτικά τραγούδια, τα οποία συνδυάζει με μοντέρνους ρυθμούς, αρμονίες και ενορχήστρωση. Το χαρακτηριστικό στο στυλ του Κόπλαντ είναι πως μεταπηδά ελεύθερα μεταξύ της αυθεντικής μουσικής και της επεξεργασίας.

Αργότερα συμπεριέλαβε στα έργα του και σειραϊκές τεχνικές, με δικό του όμως προσωπικό τρόπο. Άλλες δραστηριότητές του ήταν η διδασκαλία και από τα πενήντα του χρόνια στράφηκε περισσότερο στη διεύθυνση ορχήστρας, αφήνοντας τη σύνθεση κάπως παράμερα. Πέθανε καταξιωμένος το 1990 στη Νέα Υόρκη.

Το έργο "*Fanfare for the Common Man*" γράφτηκε το 1942 και ανήκει στα έργα, στα οποία ο συνθέτης γράφει για δημόσια εορταστική τελετή, όπως και το έργο του "*Lincoln Portrait*" της ίδιας χρονιάς. Με απλά μουσικά μέσα, χαρακτηριστικά αρπέζ των χάλκινων πνευστών, συνοδευόμενα από κρουστά, που τονίζουν το βηματισμό του εμβλητίου, απευθύνεται ο Κόπλαντ στο έθνος των Αμερικάνων, το οποίο τότε βρισκόταν σε περίοδο κρίσης, και εκφράζει μ' αυτόν τον τρόπο τον πατριωτισμό του.

*Evelin Voigtmann*



ALICIA  
TERZIAN  
(1934- )

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ  
ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ



Η Alicia Terzian είναι διεθνώς αναγνωρισμένη προσωπικότητα: Συνθέτης, μουσικολόγος ειδικευμένη στην ιστορία μουσικής της Λατινικής Αμερικής, μαέστρος και άλλα. Παιδί Αρμένων προσφύγων, γεννήθηκε το 1934 στην Αργεντινή. Σπούδασε σύνθεση με τον Alberto Ginastera και ιστορία αρμενικής θρησκευτικής μουσικής από τον 4<sup>ο</sup> μέχρι τον 12<sup>ο</sup> αιώνα με τον πατέρα Leoncio Daian στη Βενετία. Ως συνθέτης έχει κερδίσει πολλά βραβεία. Είναι, μεταξύ άλλων, μέλος του Διεθνούς Συμβουλίου Μουσικής της UNESCO.

Οι διδακτικές της δραστηριότητες περιλαμβάνουν σύνθεση, ενορχήστρωση, αντίστιξη, καθώς και ιστορία και αισθητική της μουσικής στο Κρατικό Ωδείο, Δημοτικό Ωδείο και στη Fine Arts Faculty του Πανεπιστημίου της La Plata (Αργεντινή). Επίσης, κάνει σεμινάρια και δίνει διαλέξεις στα πιο σημαντικά ωδεία και πανεπιστήμια της Ευρώπης, της Ασίας και της Αμερικής, με θέματα που αφορούν στην αργεντινική και λατινοαμερικάνικη σύγχρονη μουσική. Το 1968 ίδρυσε το Ίδρυμα "Encuentros Internacionales de Música Contemporanea" (Διεθνείς Συναντήσεις Σύγχρονης Μουσικής), εκπροσωπώντας έτσι τη μουσική της Αργεντινής μέσα από συναυλίες, σεμινάρια, ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα και την έκδοση compact discs. Είναι, επίσης, ιδρυτής και διευθύντρια του συγκροτήματος "GRUPO ENCUENTROS", με το οποίο έχει πραγματοποιήσει πάνω από 190 συναυλίες κυρίως με έργα συνθετών της Αργεντινής και Λατινικής Αμερικής.

Η Alicia Terzian έχει γράψει πάνω από 70 έργα για διάφορες κατηγορίες μουσικής: μουσική δωματίου, ορχήστρα, σολίστ και ορχήστρα, χορωδιακά και σκηνικά έργα. Το *Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα* το συνέθεσε στις αρχές της καριέρας της, το 1956. Η πρώτη του εκτέλεση, ωστόσο, έγινε το 1969, αλλά από τότε βρίσκει διεθνώς μεγάλη επιτυχία, όπου και αν παρουσιάζεται.

Το *Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα* της Alicia Terzian χωρίζεται σε τρία μέρη: I. Allegro, II. Lento: Tema con Variazioni, III. Andante Allegro. Στο *α' μέρος* κυριαρχούν δύο αντιθετικά θέματα, που δημιουργούν ανάλογες ενότητες εναλλάξ. Προς το τέλος του πρώτου μέρους, ο σολίστ έχει την πρώτη του cadenza, αν και η δεξιοτεχνία είναι ένα από τα γενικότερα χαρακτηριστικά του έργου αυτού.

Στο δεύτερο μέρος, το σόλο βιολί παρουσιάζει στην αρχή το κύριο θέμα, που βασίζεται σ' ένα αρμένικο δημοτικό τραγούδι, με ενδιαφέρουσα συνοδεία των κλαρινέτων και του τύμπανου. Στη συνέχεια αναπτύσσεται σιγά-σιγά η συνοδεία της ορχήστρας, ενώ το σόλο βιολί κυριαρχεί με τις λεπτά επεξεργασμένες παραλλαγές του.

Το *γ' μέρος* ξεκινά με μια σύντομη εισαγωγή των πνευστών, για να προβάλει δυναμικά το κύριο θέμα, το οποίο επίσης έχει ανατολίτικο χρώμα. Προς το τέλος υπάρχει η δεύτερη cadenza, η οποία ανακεφαλαιώνει τα βασικότερα μοτίβα. Παρά το νεαρό της ηλικίας της, όταν έγραψε το έργο αυτό, η συνθέτης φανερώνει ήδη μεγάλη μαεστρία στην καλά ισορροπημένη χρήση των οργάνων. Το σολιστικό μέρος, επίσης, παρουσιάζει τόσο δεξιοτεχνία όσο και λυρικήτητα και υπάρχει άμεση ανταπόκριση στην επεξεργασία των μοτίβων ή θεμάτων μεταξύ της ορχήστρας και του σολιστικού οργάνου.

Evelin Voigtmann



JOHANNES  
BRAHMS  
(1833-1897)

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ.2  
ΣΕ ΡΕ ΜΕΙΖΟΝΑ  
ΕΡΓΟ 73



Δύο δεκαετίες περίπου πάλεψε ο Μπραμς μέχρι να συνθέσει την *Πρώτη Συμφωνία* του, *έργο 68*, δεν χρειάστηκε όμως παρά λίγους μήνες για να σχεδιάσει και να ολοκληρώσει τη *Δεύτερη*, *έργο 73*, η οποία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και ως η "*Ποιμενική*" του. Οι θερινές διακοπές του 1877 έφεραν αλλαγές στην ψυχική διάθεση του συνθέτη. Η πανέμορφη φύση της περιοχής της λίμνης Βαίρτερ, η γαλήνια ατμόσφαιρα και η ξενιοσιά της ζωής στη νότια εκείνη πλευρά της Αυστρίας, όπως και στην περιοχή του Μπάντεν-Μπάντεν, δημιούργησαν στον Μπραμς τα κατάλληλα ερεθίσματα και τις πλέον ιδεώδεις συνθήκες για τη σύνθεση ενός δροσερού και ανάλαφρου έργου. Η αυστηρή, κλασική μορφή της *Πρώτης Συμφωνίας* έδωσε τη θέση της σε ένα χαρούμενο, ξένοιαστο παιχνίδι που παίζεται σε όλη τη διάρκεια της *Δεύτερης Συμφωνίας*.

Ο ανάλαφρος όμως χαρακτήρας του έργου δεν καταλογίζεται διόλου ως μειονέκτημα. Αντίθετα, η πληρότητα των ωραίων ιδεών, ο μουσικός παλμός και η έντονη φυσικότητά του καθιστούν για πολλούς τη *Δεύτερη Συμφωνία* του Μπραμς ως τη δημοφιλέστερη, ενισχύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την άποψη της Κλάρας Σούμαν. Η Κλάρα Σούμαν είχε προβλέψει, πριν ακόμη το έργο πάρει την τελική του μορφή, ότι με τη *Δεύτερη Συμφωνία* του ο Μπραμς θα είχε πολύ μεγαλύτερη επιτυχία απ' ό,τι με την *Πρώτη*. Σε κανένα μέρος του έργου δεν εικονογραφούνται βουκολικά στοιχεία ή διαθέσεις, όπως θύελλες ή άλλα παρόμοια. Σε πολλά σημεία, όμως, διακρίνεται ένα ειδυλλιακό συναίσθημα, που απορρέει από τη φωτεινή, ζεστή, λυρική τονικότητα της ρε μείζονας.

Ο Μπραμς συνέδεε τη ρε μείζονα με το βιολί το *Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα* είναι κι αυτό γραμμένο, όπως ήδη αναφέρθηκε, στην ίδια τονικότητα γι' αυτό και στη *Δεύτερη Συμφωνία* κυριαρχούν τα έγχορδα. Η ενορχήστρωσή της δεν ξεπερνά τα όρια αυτής του Μπετόβεν και του Σούμαν. Ο Μπραμς απείχε από τους πειρασμούς μιας φορτωμένης ενορχήστρωσης, η οποία είχε γίνει κοινή πια πρακτική και δείγμα προοδευτικότητας. Είχε ήδη ξεκαθαρίσει τη θέση του στο θέμα αυτό, κρατώντας μια ξεκάθαρη και αντίθετη στάση προς τους νεωτεριστές, νεογερμανιστές και διατηρώντας τις ρίζες του στο γερό τονικό σύμπλεγμα της μουσικής δωματίου.

Το πρώτο μέρος της *Δεύτερης Συμφωνίας* αρχίζει απευθείας με το *Allegro*, χωρίς εισαγωγή, με ένα μοτίβο από τρεις νότες παιγμένες από τα βιολοντσέλα και τα κοντραμπάσα (ρε-ντο δίεση ρε), που αποτελεί τη θεματική βάση όλου του έργου. Ο εφευρετικός δεξιότεχνος Μπραμς βάσισε την τετραμερή Συμφωνία του σ' αυτό το μικρό θεμελιώδες διάστημα, που συντελεί στη δημιουργία ατμόσφαιρας λυρισμού, η οποία χαρακτηρίζει όλο το έργο. Το πρώτο θέμα εκτίθεται από τα ξύλινα πνευστά και τα κόρνα. Το δεύτερο, μελωδικό με μεγάλη πλαστικότητα και εκφραστική γραμμή, ακούγεται αρχικά από τη ζεστή "φωνή" των βιολοντσέλων και αργότερα από τα ξύλινα πνευστά.

Το δεύτερο μέρος (*Adagio non troppo*) αρχίζει με το κύριο θέμα στα βιολοντσέλα. Η μελωδία του, που χαρακτηρίζεται από απλότητα και εκφραστική πνοή, συνοδεύεται από μια δεύτερη γραμμή στα φαγκότα. Το θέμα περνά κατόπιν στα βιολιά, ενώ η συνοδευτική μελωδία των φαγκότων στα βιολοντσέλα. Μέσα από ένα εκφραστικό μέρος που βασίζεται στο πρώτο θέμα, περνάμε στο δεύτερο θέμα, που παρουσιάζει την χαρακτηριστική για τον Μπραμς ρυθμική ιδιοτυπία. Η επεξεργασία του θέματος αυτού είναι ιδιαίτερα σημαντική σε έκταση και πλάτος.

Το τρίτο μέρος δεν είναι ούτε μενουέτο ούτε σκέρτσο, όπως συνήθως. Η μουσική έχει στοιχεία και από τα δύο, ενώ παρουσιάζει τη μορφή ροντό. Το κύριο τμήμα του μέρους αυτού εκτελείται τρεις φορές, ενώ ανάμεσα στις επαναλήψεις παρεμβάλλονται δύο επεισόδια.

Το τελευταίο μέρος της Συμφωνίας στηρίζεται σε δύο θέματα, που πρωτοεμφανίζονται στα έγχορδα και επεκτείνονται σε όλη την ορχήστρα. Το μέρος αυτό χαρακτηρίζεται από μεγαλοπρέπεια και συναρπαστικό δυναμισμό.

Η *Δεύτερη Συμφωνία* του Μπραμς, γραμμένη στα 1877, παρουσιάστηκε σε πρώτη εκτέλεση στις 30 Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου στη Βιέννη, υπό τη διεύθυνση του μεγάλου αρχιμουσικού Χανς Ρίχτερ.



η επόμενη συναυλία



01 Νοεμβρίου 2002

**M.M.Θ**

21.00

**Andrian Sunshine** διευθυντής ορχήστρας

**James Tocco** πιάνο

**W.A.Mozart** "L' Impresario", Εισαγωγή

**P. I. Tchaikovsky** Κοντσέρτο αρ.1 για πιάνο  
και ορχήστρα σε σι ύφεση ελάσσονα,  
έργο 23

**E. Elgar** *Enigma Variations*



Αν. Καλλιτεχνικός Διευθυντής □  
Μίκης Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός □  
Κάρολος Τρικολίδης

### Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες  
Δημήτρης Χανδράκης

Κορυφαίοι Α'  
Μίκης Μιχαηλίδης  
Γιώργος Πετρόπουλος  
Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti  
Κρυστάλλης Αρχοντής  
Εύη Δελφίνοπούλου  
Μαρία Δρούγου  
Γιώργος Κανδυλίδης  
Ευάγγελος Παπαδημήτρης  
Ανδρέας Παπανικολάου  
Γκρέτα Παππά  
Μαρία Σουέρεφ  
Μαρία Σπανού  
Ευτυχία Ταλακούδη  
Γιώργος Γαρυφαλλάς  
Έκτωρ Λάππας  
Μαρία Μητριζάκη  
Αναστασία Μισυρλή  
Νίκος Τσανακάς

### Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'  
Ντάρια Κάτσιου  
Ανθή Τζίμα

Κορυφαίος Β'  
Νικόλαος Αρχοντής  
Αλέκτος Τζιοφέρης

Tutti  
Ελευθέριος Αδαμόπουλος  
Isabelle Both  
Μαρία Εκλεκτού  
Αθανάσιος Θεοδωρίδης  
Ευαγγελία Κουζώφ  
Καλλιόπη Μυλαράκη  
Δέσποινα Παπαστεργίου  
Μίμης Τοπασιδής  
Μαρία Ζαχαριάδου  
Ξένη Λουκίδου

### ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'  
Νεοκλής Νικολαΐδης  
Χαρά Σειρά  
Lutz Kühne

Κορυφαίοι Β'  
Αλεξάνδρα Βόλτση  
Αντώνης Παρίχης

Tutti  
Χρήστος Βλάχος  
Δημήτρης Δελφινόπουλος  
Βιολέτα Θεοδωρίδου  
Κατερίνα Μητροπούλου  
Ειρήνη Παραλίκα  
Φελίτσια Ποπίκα  
Ρόζα Τερζιάν  
Πάυλος Μεταξάς  
Σπύρος Τάκας  
Δημοσθένης Φωτιάδης

### ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'  
Δημήτρης Πάτρας  
Βασίλης Σαΐτης  
Δημήτρι Γκουντίμοβ

Κορυφαίος Β'  
Ρένος Μπαλτάς  
Απόστολος Χανδράκης

Tutti  
Χρήστος Γρίμπας  
Βίκτωρ Δάβαρης  
Ανθή Κοντογιαννάκη  
Γεώργιος Μανώλας  
Δημήτρης Πολυζωΐδης  
Γιάννης Στέφος  
Δημήτρης Αλεξάνδρου  
Ιωάννα Κανάτσου  
Ζόραν Στέπιτς  
Ίλινα Νάκη-Φερένσε

### ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'  
Γεώργιος Γράλιτσας  
Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίος Β'  
Ιωάννης Χατζής

Tutti  
Λεωνίδας Κυρίδης  
Αναστάσιος Μαυρουδής  
Ελένη Μπουλασίκη  
Ειρήνη Παντελίδου  
Αγάπη Παρθενάκη  
Γιώργος Πολυχρονιάδης  
Μιχάλης Σαπουντζής

### ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'  
Νίκος Δημόπουλος  
Πέτρος Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Β'  
Ιωάννης Ανισέγκος  
Γεώργιος Κανάτσος  
Ίλιε Μακοβέι  
Μάλαμα Χατζή

Tutti  
Νίκος Κουκίης

### ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'  
Δημήτρης Καλπαξίδης  
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'  
Νικόλαος Καλπαξίδης  
Βλαντιμίρ Γκάνεβ  
Κωνσταντίνος Χασιώτης

Tutti  
Θωμάς Μητριζάκης

### ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'  
Χρήστος Γραονίδης  
Κοσμάς Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'  
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή  
Αλέξανδρος Σταυρίδης  
Οβίντιου Καπλέσκου

Tutti  
Βασίλης Καρατζίβας

### ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'  
Βασίλης Ζαρόγκας  
Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β'  
Κωνσταντίνος Βαβάλας  
Μαρία Παυλιουόδη

Tutti  
Μαλίνα Ηλιοπούλου

### ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'  
Εμμανουήλ Ιορδανίδης  
Christian Beemelmans  
Κοσταντίν Ισνράτε

Κορυφαίοι Β'  
Βασίλης Βραδέλης  
Παντελής Φειζό

Tutti  
Νίκος Δραγομάνοβιτς

### ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'  
Σπύρος Παπαδόπουλος  
Γρηγόρης Νέτσκας

Κορυφαίοι Β'  
Γεώργιος Αβράμογλου  
Νίκος Μπαχαρίδης

Tutti  
Δημήτρης Κουρατζίνος  
Ιωάννης Σισμανίδης

### ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'  
Φιλήμων Στεφανίδης  
Γιώργος Κάκκορας  
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β'  
Φώτης Δράκος  
Δημήτριος Νέτσκας  
Λουκάς Παρθένης

Tutti  
Βαγγέλης Μπαλτάς

### ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'  
Γιώργος Τηνιακούδης  
Πάυλος Γεωργιάδης

### ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'  
Δημήτριος Βίττης  
Βλαντιμίρ Αφανάσιεφ

### ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίος Β'  
Κωνσταντίνος Χανής

Tutti  
Ελευθέριος Αγγουριδάκης  
Ντέλια Μιχαηλίδου

### ΠΙΑΝΟ

Μαριλένα Λιακοπούλου

### ΑΡΠΑ

Κατερίνα Κίτσου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.  
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ  
Βασίλης Ξαγοράς - Αντώνης Ευστρατίου

ΚΛΗΤΗΡΑΣ  
Πέτρος Γιάντσης



## Τιμές εισιτηρίων Κ.Ο.Θ.

ΠΛΑΤΕΙΑ Α΄	20, 00 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β΄ - ΘΕΩΡΕΙΑ	12, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	9, 00 €

### ΜΕΙΩΜΕΝΟ\*

ΠΛΑΤΕΙΑ - ΘΕΩΡΕΙΑ	9, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	6, 00 €

*\*(εκπαιδευτικοί, φοιτητές, σπουδαστές, μαθητές ωδείων)*

## Τιμές συνδρομών [-25%]

ΠΛΑΤΕΙΑ Α΄	90, 00 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β΄ - ΘΕΩΡΕΙΑ	54, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	40, 50 €

### ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ - ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ

Για όλες τις ζώνες	25, 00 €
--------------------	----------

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ.

(Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών),

Δευτέρα έως Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 17:00 - 20:00 και Παρασκευή 10:00 - 13:00,  
καθώς και το απόγευμα της συναυλίας στο Μ.Μ.Θ. 19:00-21:00

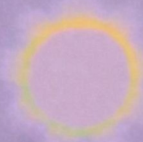
**Τηλέφωνο ταμείου: 0310 236990**

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαχνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.





**ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**  
Μονή Λαζαριστών  
Κολοκοτρώνη 21, 564 30 Σταυρούπολη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

**ΤΑΜΕΙΟ Κ.Ο.Θ.**  
Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών  
Εθνικής Αμύνης 2, 546 22 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

[www.tssso.gr](http://www.tssso.gr)  
[υπό κατασκευή]

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

με την υποστήριξη  
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΛΩΣ ΔΡΑΣΕΩΣ  
**Αγγελιοφόρος**

